

Liturgie voor de dienst op 20 juni 2021
lector: Aagje Wouda
muziek: Eeuwe Zijlstra en Trudy Baard
voorganger: Wiske Beuker
voorzangers: Wilma – Jet - Corina en Harmen

Welkom en aankondiging eerste lied

Lied 274 1,2, Wij komen hier ter ere van uw naam

Wij komen hier ter ere van uw naam
 rond de verhalen die geschreven staan,
 wij schuilen weg als vogels in het riet
 zoekend naar warmte, naar een ander lied.

Ontferm U God, kyrie eleïson,
 wees ons nabij, kijk speurend naar ons om,
 kom met uw vrede, uw barmhartigheid,
 zonder U raken wij de liefde kwijt.

Bemoediging en groet

Vrede zij u en al het goede
 van God die altijd dichtbij is en Jezus onze Messias
 in de gemeenschap met de Heilige Geest.

Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige
 die hemel en aarde gemaakt heeft
 die trouw is tot in eeuwigheid
 en die niet loslaat de werken van zijn handen. Amen.

Zingen: lied 274 3 Wij zingen samen van uw gloria

Wij zingen samen van uw gloria,
 dank voor het leven, dank U voor elkaar,
 geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan,
 leg zo uw glimlach over ons bestaan.

Psalmgebed 107 1-3, 17-32 en 43 afgewisseld met gezongen psalm 136 1,12, 11, 2,13,

Lezen: Psalm 107:1-3,

107¹‘Loof de Eeuwige, want hij is goed,
 eeuwig duurt zijn trouw.’

²Zo spreken zij die door de Eeuwige zijn verlost,
 die hij verloste uit de greep van de angst,

³bijeenbracht uit alle landen,
 uit het oosten en het westen,
 uit het noorden en het zuiden.

Zingen psalm 136 1,

Loof de Heer, want Hij is goed,
 Trouw in alles wat Hij doet.
 Want zijn goedertierenheid
 zal bestaan in eeuwigheid.

Lezen: Psalm 107:4-9

⁴**Soms** doolden zij door de woestijn, maar een weg in de wildernis, een stad, een woonplaats vonden ze niet. ⁵Ze kregen honger en dorst en kwijnden van uitputting weg.

⁶Ze riepen in hun angst tot de Eeuwige – hij heeft hen bevrijd uit vele gevaren,

⁷hij wees hun de rechte weg, de weg naar een stad, een woonplaats.

⁸Laten zij de Eeuwige loven om zijn trouw, om zijn wonderen aan mensen verricht,

⁹wie dorst had, gaf hij te drinken, wie honger had, volop te eten.

Zingen: psalm 136 12,

Loof de Heer, die al wat leeft

dagelijks zijn spijsze geeft,

die ons laaft en die ons voedt.

Eeuwig is Hij trouw en goed.

Lezen: Psalm 107:10-16

¹⁰**Soms** woonden zij in donkere krochten als slaven met ijzeren boeien,

¹¹want ze hadden zich tegen Gods woorden verzet, de raad van de Allerhoogste verworpen,

¹²hij liet hen buigen onder een zware last, ¹³Ze schreeuwden in hun angst tot de Eeuwige –

Hij heeft hen gered uit vele gevaren, ¹⁴haalde hen weg uit donkere holen

en brak hun boeien aan stukken. ¹⁵Laten zij de Eeuwige loven om zijn trouw,

om zijn wonderen aan mensen verricht, ¹⁶bronzen deuren heeft Hij verbrijzeld,

ijzeren grendels verbroken.

Zingen: psalm 136 11,

Loof de Heer, die in de nacht

der verned'ring aan ons dacht,

die de tirannie verdrijft

door zijn gunst die eeuwig blijft.

Lezen: Psalm 107:17-22

¹⁷**Soms** leidden zij een lichtzinnig leven en gingen onder hun zonden gebukt,

¹⁸ze gruwden van elk voedsel en waren de poorten van de dood nabij.

¹⁹Ze schreeuwden in hun angst tot de Eeuwige – hij heeft hen gered uit vele gevaren,

²⁰hij zond zijn woord en genas hen, ontrukte hen aan het graf.

²¹Laten zij de Eeuwige loven om zijn trouw, om zijn wonderen aan mensen verricht,

²²laten zij hem dankoffers brengen, juichend zijn daden bezingen.

Zingen: psalm 136 2,

Geef de God der goden eer,

jubel voor der heren Heer.

Hij doet wond'ren Hij alleen

Trouw door alle tijden heen.

Lezen: Psalm 107:23-32 en 43

²³**Soms** daalden zij af naar zee, gingen scheep en bevoeren het wijde water,

²⁴ze zagen de daden van de Eeuwige, zijn wonderen op de oceaan.

²⁵Hij sprak en ontketende storm, hoog zweepde hij de golven op.

²⁶Zij stegen tot aan de hemel, vielen neer in de diepte, hun maag keerde om van ellende,

²⁷ze tolden en tuimelden als dronkaards, alle kennis baatte hun niets.

²⁸Ze riepen in hun angst tot de Eeuwige – hij leidde hen weg uit vele gevaren,

²⁹hij bracht de storm tot zwijgen, de golven gingen liggen.

³⁰Het verheugde hen dat de zee tot rust kwam, hij bracht hen naar een veilige haven.

³¹Laten zij de Eeuwige loven om zijn trouw, om zijn wonderen aan mensen verricht,

³²hem hoog verheffen als het volk bijeen is, hem loven in de kring van de oudsten.

⁴³De wijze neemt dit ter harte en kent de trouw van de Eeuwige.

Zingen: psalm 136 13,

Aan de God des hemels zij
eer en dank en heerschappij,
want zijn goedertierenheid
zal bestaan in eeuwigheid.

Moment met de kinderen

Gebed

Zingen 178 1,2,3,8,

Wie wil uit zijn hokje komen
op het roepen van Gods stem?
Wie wil van zijn goedheid dromen
en de vriend'lijkheid van Hem?

Jona, jij bent aangewezen
om profeet van God te zijn
en het kwaad de les te lezen
in de stad van schone schijn.

Jona, wil jij dienaar wezen
van het goddelijke woord?
Of blijf jij vol angst en vrees en
gooi jij alles over boord

Tot Gods woorden zullen klinken,
die tot op de bodem gaan.
Daar roept God de grote vis
die Gods vraag niet kan weerstaan

1^e Lezing: Jona 3:1-10

³Opnieuw richtte de Eeuwige zich tot Jona: ²'Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen met de woorden die ik je zeg.'

³En Jona maakte zich gereed en ging naar Nineve, zoals de Eeuwige hem opgedragen had. Nineve was een reusachtige stad, ter grootte van drie dagreizen. ⁴Jona trok de stad in, één dagreis ver, en riep: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve weggevaagd!' ⁵De inwoners van Nineve geloofden God: ze riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, hulde zich in een boetkleed.

⁶Toen de profetie de koning van Nineve bereikte, stond hij op van zijn troon, legde zijn staatsiegewaad af en ging, gehuld in een boetkleed, op de grond zitten. ⁷En hij liet in Nineve omroepen: 'Volgens bevel van de koning en zijn edelen is het niemand toegestaan te eten of te drinken, mens noch dier, rund noch schaap of geit. De dieren mogen niet grazen of water drinken. ⁸Iedereen, mens en dier, moet zich hullen in een boetkleed en luidkeels God aanroepen. Laat iedereen anders gaan leven en breken met het onrecht dat hij doet. ⁹Misschien dat God van gedachten verandert en op zijn besluit terugkomt; wie weet zal hij zijn woede laten varen, zodat wij niet te gronde gaan.'

Wie wil uit zijn hokje komen

¹⁰Toen God zag dat zij inderdaad anders begonnen te leven, kwam hij terug op wat hij bedreigd had hun aan te doen, en hij deed het niet.

Zingen 178 10,12, Jona, ben je ontevreden

Jona, ben je ontevreden,
ben je niet op je gemak?
Heb je Gods taak weer vermeden
onder 't koele bladerdak?

Jona wil je rustig wonen
in de schaduw van Gods woord?
Zou God je dan niet belonen
als je naar zijn roepen hoort?

2^e Lezing: Jona 4:1-11

⁴Dit wekte grote ergernis bij Jona en hij werd kwaad. ²Hij bad tot de Eeuwige: 'Ach Eeuwige, heb ik het niet gezegd toen ik nog thuis was? Daarom wilde ik naar Tarsis vluchten. Ik wist het wel: u bent een God die genadig is en liefdevol, geduldig en trouw, en tot vergeving bereid.

³Laat mij maar sterven, Eeuwige: ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' ⁴Maar de Eeuwige zei: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent?'

⁵Nadat Jona Nineve had verlaten, was hij aan de oostkant van de stad gaan zitten. Hij had er een hut gemaakt om in de schaduw af te wachten wat er met de stad zou gebeuren. ⁶Nu liet God, de Eeuwige, een wonderboom opschieten om Jona schaduw boven zijn hoofd te geven en zijn ergernis te verdrijven. Jona was opgetogen over de plant. ⁷Maar de volgende morgen, bij het aanbreken van de dag, liet God de plant door een worm aanvreten, zodat hij verdorde. ⁸En toen de zon opkwam, liet God een verzengende wind uit het oosten waaien; de zon brandde zo op Jona's hoofd dat hij door de hitte werd bevangen. Hij bad om te mogen sterven: 'Ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' ⁹Maar God zei tegen Jona: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent over die plant?' Jona antwoordde: 'Ik ben verschrikkelijk kwaad, en terecht!' ¹⁰Toen zei de Eeuwige: 'Als jij al verdriet hebt om die wonderboom, waar jij geen enkele moeite voor hebt hoeven doen en die jij niet hebt laten groeien, een plant die in één nacht opkwam en in één nacht verging, ¹¹ zou ik dan geen verdriet hebben om Nineve, die grote stad, waar meer dan honderdtwintigduizend mensen wonen die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen, en dan nog al die dieren?'

Zingen: lied 178 13,14,15,

Jona luisterde naar God en
ging op weg naar Ninevé,
naar de stad van zoveel mensen
en nog bovendien veel vee.

Zo kwam Jona uit het donker,
ging voortvarend aan de slag.
Hij ging wonder boven wonder
als een zeeman overstag.

Zo ging Jona toch gehoorzaam
naar het grote Ninevé
en hij bracht uit zijn vooronder
woorden van Gods goedheid mee.

Jona luisterde naar God

2e Lezing: Marcus 4:35-41

³⁵Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei hij tegen hen: 'Laten we het meer oversteken.' ³⁶Ze stuurden de menigte weg en namen hem mee in de boot waarin hij al zat, en voeren samen met de andere boten het meer op. ³⁷Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. ³⁸Maar hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten hem wakker en zeiden: '**Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?**' ³⁹Toen hij wakker geworden was, sprak hij de wind bestraffend toe en zei tegen het meer: 'Zwijg! Wees stil!' De wind ging liggen en het meer kwam helemaal tot rust. ⁴⁰Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Geloven jullie nog steeds niet?' ⁴¹Ze werden bevangen door grote schrik en zeiden tegen elkaar: 'Wie is hij toch, dat zelfs de wind en het meer hem gehoorzamen?'

Zingen: gez. 467 LvdK Eternal Father, strong to save

O eeuwige Vader, sterk in macht,
wiens arm betoomt der baren kracht,
die wijst de grondloze oceaan
de hem gestelde perken aan,
o wil verhoren onze beê
voor hen, die zijn in nood op zee!

O Christus, wiens bestraffend woord
door wind en water werd gehoord,
die onder 't stormen rustig sliep
en wandelde over 't schuimend diep,
o wil verhoren onze beê
voor hen, die zijn in nood op zee!

O Geest, die op de grote vloed
gelijk een vogel hebt gebroed,
breng Gij 't geweld der zee tot staan
en laat de mens met vrede gaan.
O wil verhoren onze beê
voor hen, die zijn in nood op zee!

O God, die ons behoeden wilt,
bescherm de broeders, wees hun schild
in storm en strijd, ga met ze mee
en red ze van 't geweld der zee,
dat land en water wijd en zijd
Lofzingen uw barmhartigheid

Overdenking

Orgelspel

Kinderen komen terug uit de kindernevendienst

Zingen: lied 923

Wil je wel geloven dat het groeien gaat

Wil je wel geloven dat het groeien gaat
klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,
dat je had verborgen in de zwarte grond,
en waaruit een grote boom ontstond.

Wil je wel geloven het begin is klein,
 maar het zal een wonder boven wonder zijn
 als je het gaat wagen met Gods woord alleen
 dan gebeuren wond'ren om je heen.

Wil je wel geloven dat je vrede wint,
 als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind.
 Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,
 groeit de liefde uit boven de haat.

Voorbeden en Onze Vader

Zingen: lied 418 1,2, **God, schenk ons de kracht**

God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven,
 dan zal ons geen macht uit elkander drijven.
 Zijn wij in U één, samen op uw wegen
 dan wordt ons tot zegen lachen en gewezen.

Niemand kan alleen, Heer uw zegen dragen;
 Zegen drijft ons heen naar wie vrede vragen.
 Wat Gij schenkt wordt meer naar gelang wij delen,
 Horen, helpen, helen, - vruchtbaar in de Heer.

Zegen

Orgelspel

